

OCEANUL PACIFIC LA DECLANȘAREA PRIMEI CONFLAGRAȚII MONDIALE

*Cdor (r) conf. univ. dr. habil. Olimpiu Manuel GLODARENCO**

În mările din Extremul Orient, la începutul războiului, situația, în ceea ce privește protecția navigației comerciale, era ceva mai complicată decât în Oceanul Atlantic. În aceea zonă, germanii aveau dislocată puternica escadră a Asiei Orientale, comandată de către un ofițer hotărât și distins, amiralul conte Maximilian von Spee. Forțele acestuia erau compuse din crucișătoarele cuirasate SCHARNHORST (navă amiral) și GNEISENAU, și crucișătoarele ușoare EMDEN, NÜRNBERG și LEIPZIG. Această escadră era deosebit de puternică și mobilă, iar abilitatea echipajelor în executarea tirului de artilerie o transforma se într-un inamic redutabil.

bazin maritim în altul. În aceste mări orientale ca, de altfel, pretutindeni, traficul maritim britanic și aliat devenise, evident, obiectivul principal al forțelor navale ale inamicului. Din punctul de vedere al bazelor, germanii erau bine deserviți de cele de la Tsingdao și de la Rabaul, în Noua Guinee, dar și de numeroasele mici depozite de cărbune dispuse în numeroase mici insule

concentrându-le la Hong Kong, undel-a mobilizat și pe TRIUMPH. Având și acest cuirasat, amiralul britanic era superior lui Spee.

arhipelagul japonez. Dar, această regiune era extrem de vastă pentru ca forțele sale reduse să fie eficiente. Astfel, pentru a forma un lanț de supraveghere din nave de

extremă datorită situațiilor alarmante cauzate de război. În fața acestei situații, Japonia a prezentat un ultimatum Germaniei, cerând evacuarea bazei de la Tsingtao și părăsirea apelor chineze și japoneze de către forțele

Amiralul von Spee a părăsit Tsingtao spre sfârșitul lunii iunie 1914, cu cele două crucișătoare cuirasate SCHARNHORST și GNE

de clare. În cazul unui război cu Marea Britanie, acesta intenționa să se îndrepte spre baza aflată în insulele Palau și de a lovi, de acolo

departe de cuirasatul TRIUMPH. Dar, în aceleași mări, care păreau atât de tentante, s-a creat o situație care i-a demolat lui Spee, complet, planurile de acțiune contra traficului

care domneau puteau îndepărta forțele navale nipone, și unde exista o bogată activitate comercială maritimă neprotejată. Pentru a reuși, Spee trebuia să păstreze secretul acestei deplas

ordinele sale de război, era esențial să se facă aranjamente secrete pentru a se asigura aprovizionarea cu cărbune prin grija agenților germani care operau pe coasta vestică a Americii. Prin urmare, după ce a părăsit atolul Brown, a trimis pe NÜRNBERG până la îndep

faptul că acesta escortase o expediție militară și nu că ar fi căutat escadra germană, concluzionând că vânătoarea nu se executa, încă, pentru el.

Pe 6 septembrie, NÜRNBERG a revenit cu noutatea că LEIPZIG se afla, totu

pus în situația de a lua drum către următorul punct de întâlnire aflat în insulele Marchize, ajungând, patru zile mai târziu, la Bora Bora, la extremitatea estică a acestui grup de insule. Acolo, a aflat de la reprezentantul autorității franceze, care nu a recunoscut naționalitatea celor două crucișătoare cuirasate, că în Tahiti, aflat la mică distanță

concentrării de forțe a Imperiului britanic. Apariția lui Spee anunțată a fi spre nord-vest, adică spre apele australiene, sugera că un atac asupra convoiului

LAURENS, Adolfe, *Précis d'histoire de la guerre navale 1914-1918*, Payot, Paris, 1929.

TIRPITZ, Grand Admiral Alfred von, *My Memoirs*, Hurst & Blackett, London, 1919.

<